

i Virksomhed. For øvrigt vil det jo let kunne ses af selve Ændringsforslaget, hvad disse Regler gaa ud paa. — Resten af Ændringsforslagene til § 4, Nr. 10—14, ere i det væsentlige kun redaktionelle Ændringer. — De Ændringsforslag, som ere stillede til § 5, Nr. 15—21, ere for en Del nødvendiggjorte ved den foreslaaede Ændring om en fast Formand; men for øvrigt gaa de, som det vil ses, ogsaa ud paa at fastsætte nærmere Regler for Forretningsgangen. Ændringsforslagene give jo god Besked om, hvad der skal opnaas gennem dem, og en nærmere Redegørelse vilde sikkert kun spille Tingets Tid. Under Nr. 22 stiller Udvalget Forslag om, at Sagens Udfald ikke kan gøres afhængig af Parts Ed, og dermed har Udvalget villet forhindre, at det muligt blev alt for almindeligt, at Afgørelsen blev gjort afhængig af, hvorvidt den ene Part aflagde Ed paa et eller andet, hvad der kunde medføre en Fare for, at Eds aflæggelse kunde blive misbrugt. Ændringsforslaget under Nr. 23 til § 6 fastsætter, at naar Voldgiftsmændene ikke have afsagt Kendelse indenfor den derfor fastsatte Frist, have de intet Krav paa Salær eller Befordringsgodtgørelse, ligesom de ere pligtige til at tilbagebetale det muligt forud erlagte Forskud. Denne Bestemmelse er foreslaaet for nærmere at klargøre, hvorledes der skal forholdes under de nævnte Omstændigheder. Ændringsforslagene under Nr. 24—25 til § 7 ere redaktionelle. Endelig er der af Udvalget stillet et Ændringsforslag under Nr. 26 til § 9, som er den sidste Paragraf i Loven; det gaar ud paa at begrænse Lovens Gyldighedstid til 5 Aar. I selve Loven hedder det jo, at Forslag til dens Revision skal fremsættes for Rigsdagen inden Udløbet af Aaret 1909. Ændringsforslaget vil derfor sikkert ikke faa nogen større praktisk Betydning, men da der har yttret sig Ønske om det i Udvalget, har der ikke fra nogen Side været Betænkelighed ved at gaa med dertil, idet vi, der særlig ere glade for Forslaget, føle os trykt forvissede om, at Loven nok skal komme til at virke saadan, at Rigsdagen skal finde sig foranlediget til at vedtage den igen, naar den bliver fremlagt til Revision.

Jeg haaber nu, at det høje Ting vil stille sig velvilligt til Forslaget og vedtage

det med de af Udvalget stillede Ændringsforslag. Det er min Forventning, at det maa faa en let Vej ogsaa gennem det andet høje Ting, og at de Ændringer, der ere stillede af Udvalget her, ikke ville frembyde nogen Hindring for Lovens Gennemførelse dernede. Og i den sikre Forvisning, at Forslaget, naar det engang har forladt Rigsdagen og er blevet ophøjet til Lov, vil blive mødt med Glæde og Velvillie af alle interesserede Parter ude i Landet, vil jeg endnu en Gang indstille Forslaget med de af Udvalget eller dets Flertal stillede Ændringer til det høje Tings Vedtagelse:

Høst: Som det ses af Betænkningen, og som den ærede Ordfører ogsaa berørte, har Mindretallet i Udvalget ikke kunnet følge Lovforslaget, for saa vidt det gaar ud paa, at disse Tvistigheder, som opstaa i Anledning af Handel med Husdyr, ordentligvis skulle afgøres ved Voldgift, og at de kun, for saa vidt Parterne ved Handelens Indgaaelse ere blevne enige om det, skulle afgøres ved almindelig Rettergang, saa at med andre Ord den ene Part altid kan fremtvinge Voldgift, idet han blot behøver at sige Nej til at lade Tvisten paadømme ved de almindelige Domstole. Mindretallet har ikke fundet dette rigtigt og har ment, at netop det modsatte Forhold burde fastslaas, saaledes at altsaa det ordinære blev, at Parterne vare henviste til Retten, og at kun, hvor de ved Handelens Indgaaelse vare enige om det, skulde Tvisten henvises til Voldgift. De Grunde, som den ærede Ordfører anførte for Flertallets Anskuelse, syntes mig egentlig ikke at være aldeles overbevisende. Jeg synes, det naturligste er, at Tvistigheder mellem Borgerne blive afgjorte ved Domstolene, med mindre Parterne kunne blive enige om at overlade Afgørelsen til en Voldgift. Jeg nærer nu ikke nogen som helst Tvivl om, at de kommunale Autoriteter, som skulle vælge Voldgiftsmændene, ville søge at faa baade kyndige og dygtige Folk til at være Voldgiftsmænd, og jeg nærer heller ikke nogen som helst Tvivl om, at disse ville udføre deres Lørv med den allerstørste Samvittighedsfuldhed, men netop ved disse Handeler kan der ofte forekomme Tvivlsspørgsmaal, hvor disse Egenskaber